

TISZAVIDÉK

VEGYES TARTALMU HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 4 frt — kr. ²⁰/₁₀₀ Negyedévre 1 frt — kr.
Fél évre 2 frt — kr. ²⁰/₁₀₀ Egyes szám ára 8 kr.

Megjelen minden vasárnap reggel.

Hirdetéseket a kiadóhivatal jutányos áron vesz fel.

Felelős szerkesztő és kiadó:

SZILBER JÁNOS.

SZERKESZTŐSÉG:

Csongrád, Magtár-utca 41. szám, hová a lap szellem
részét illető minden közlemény intézendő.

KIADÓHIVATAL:

Csongrád, Magtár-utca 41. szám, hová az előfizeté-
sek, hirdetések intézendők.

A sorozás.

Miután a politikai pártok között fél-
esztendőn át dult elkeseredett harc
békés megegyezés útján végett ért,
a parlament, mint a törvényhozásnak
főszerve visszatért működésének ren-
des köréhez, mindenekelőtt azokat a
nagyfontosságú ügyeket intézve el, a
melyek már a múlt esztendő végén
lettek volna tárgyalandók, az 1899.
évi költségvetésről és ujonczjutalékról
szóló törvényjavaslatot. A király már
a pártok béketárgyalása folyamán han-
goztatott, hogy főképen az ujonczozás
tekintetében nagy aggodalommal nézne
elébe esetleges törvényellenes eljárá-
soknak. Most azonban, hogy az or-
szág már kezd kilábolni a törvénytél-
küli kormányzás állapotából, serényen
folynak a hadsereg kiegészítésének
előmunkálatai, — a melyeket fogano-
sitani a törvényhatóságok az 1886. évi
XXI. t.-cz. értelmében ugyis kötelesek,
— úgy, hogy április hó elején ország-
szerte megindul a rendes sorozóbizott-
ságok munkálkodása.

De más volt a seregek kiegészítése
az elmúlt századokban, sőt még a je-
lenben is az 1886. évet megelőző idő-
ben, amikor az általános védkötele-
zettség kimondatott. Régente, még az
állandó hadseregek felállítását után is,
ami nálunk 1715-ben történt, tobor-
zás és erőszakos katonafogás útján

egésztették ki a sereget. A verbuválók
bejárták az országot és mindenféle
csalogató ígéretekkel, ha pedig szép
szerivel nem sikerült, erővel is elvitték
az arra termelt legényeket. Nem csoda,
hogy a nép nagy tömege nem igen
vonzódott a katonasághoz, nem csábi-
totta a fényes, czifra ruha, mert a
tizenkét év rettenetesen nehezedett
arra, aki hitt a hívogató szónak.

Ma persze már nyoma sincs annak
a világnak. A modern kor nem tekinti
a katonáskodást kizárólagos élethiva-
tásnak, vagy csak aránylag igen ke-
vesekre: a tisztekre nézve. Az állam
többi polgáira nézve a katonai szol-
gálat ép olyan közteherviselés, mint
az adózás és egyéb szolgáltatások, a
melyekkel a hazának tartozunk. Igaz,
hogy súlyos áldozat. Három esztendőre
ki vagyunk ragadva családunk köré-
ből, ott kell hagynunk a polgári élet-
ben folytatott foglalkozásunkat, amelyet
alig hogy megkezdünk, mert hisz
oly korban hi a hadkötelezettség, a
mikor az ember még csak hozzálátott
valami életpályához.

Nagy áldozatot kíván e kötelezettség
a haza polgáraitól, munkaerőben és
vagyonban egyaránt. Hisz a hadsereg
fentartásának terhe, — melyek nálunk
a jelen évben 160 millióra rugnak, —
egyre szaporodnak, és bár a világ leg-
nagyobb seregének ura, az orosz czár,
felemelte intő szavát a hadseregek

örületes költségeinek túlfokozása elle-
nében, mégis, úgy látszik, hogy ide-
ális utópia marad a lefegyverzés ne-
mes gondolata.

Addig, noha nemzeti jövedelmünk
igen nagy részét felemészti a hadsereg
fentartása, kénytelenek vagyunk a
többi államokkal lehetőleg egy sorban
maradni, mert esetleges háboruban
vajmi nehéz harczképes sereget előze-
tes készület nélkül lábra állítani. Az
Amerikai egyesült államok is, amelyek-
nek béke idején csak milicziájuk van,
kénytelenek voltak a spanyol háboru-
ban nagy sereget összetoborozni.

Mindazonáltal ne csüggedjünk. Nagy
és nyomasztó teher ugyan a hadi
szolgálat minden egyes ifjura nézve
is, de egyuttal nagyon tanulságos is-
kola. Épen ebben az életkorban válik
szükségessé az egyén kitoró, gyakran
féktelen természetét megbabolázni,
rendhez és fegyelemhez nevelni, arra
szoktatni, hogy megtanulja a másokkal
való hasznos összeműködést. A ki
végig küzdötte a katonáskodás nehéz
éveit, sokkal inkább meg fogja be-
csülni később az életben élvezhető
szabadságot és sokkal kevesebb össze-
ütközése lesz embertársaival, mint an-
nak, aki az ifjúság éveiben ama ne-
velő és fegyelmező hatás alatt nem állott

A hadi szolgálata jelenben talán meg-
fosztsok megszokottólvezettől, de üdvös
hatását megérezzük egész éltünk folyamán.

A TISZAVIDÉK TÁRCZÁJA.

A cucugnai lelkész.

Irta: Alphonse Daudet.

Évente gyertyaszentelő boldogasszony kö-
ről, a provençai költők Avignonban apró
mulattató könyvecskét bocsátanak közre,
mely telisded tele van szebbnél szebb poé-
mákkal meg történiakkal. Az ideit, hogy
megkaptam, pompás történetkét olvastam
benne melyet a következőkben, rövidebbre
fogva elmondok.

Martin abbé lelkész volt. Lelkész Cucug-
nauban. Szerette a híveit, mint apa a gyer-
mekeit, a szive csupa vaj, csupa jószággal
tele irányukban. Földi paradicsom lett volna
számára ez a Cucugna, ha a hívei vala-
micskével többet adtak volna a beszédére.
A gyóntatószék azonban üres volt mindig
és husvétkor az ostya érintetlen maradt az
Úr szentélyében. A jószágcs lelkésznek a
szive vérzett, ha ezek eszébe jutottak, s
mindennapi imájába belefoglalta, hogy az
Úr csak addig el ne szólítsa ebből az ár-
nyékvilágból, amíg a nyáját mind egy szá-
lig vissza nem terelte az akolhoz.

S a jó Isten meghallgatta a kérését.

Egy szép vasárnapon az evangélium után
Martin abbé a szószékre lépett.

— Szeretett híveim! — szólt — a múlt

éjjel, akár hiszitek, akár nem, a menyör-
szág kapuj aelőt állottam.

Kopogtattam és Szent Péter sietett ki-
nyitni.

— No nézd, te vagy az a derék Martin?
— mondá — hát téged micsoda jó szél hoz-
zott ide? Mi járatban vagy?

— Kedves Szent Péter uram, a te ke-
zedbe van letéve a menyország kulcsát, meg
a nagy könyv. Nem lennél oly kegyes, hogy
megmutatnád nekem, hányan vannak a cu-
cugnaiak közül itt fönn nálatok?

— Már mért nem mondanám meg, derék
Martin öcsém. Majd utána nézünk együt-
tesen.

Szent Péter előkereste a nagy könyvet,
s felvette okuláróját.

— No hát lássuk. Cucugnaud kérted?
Cu—cu Cucugna. Ime, itt van. Kedves
Martin öcsém, hát bizony ez az oldal egé-
szen üres. Egyetlen lélek sincs rajta.

— Hogyan? Senki? Lehetetlen. Nézz
csak utána egy kicsit jobban, Péter bá-
tyám.

— Senki, kedves öcsém, különben ha azt
hiszed, hogy tréfálok, nesze nézd meg magad.
A lábaim reszkettek és összetett kézzel
könyörögtem, hogy vegye le ezt az átkot a
faluról. Szent Péter pedig szóla:

— Kedves Martin öcsém, sohse vedd oly-
annyira a szivedre ezt a dolgot, még meg
találna tñni a guta. A világerő sem te vagy

az oka ennek. Hát bizony a cucugnaiak-
nak egy kis tisztító tűzön keresztül kellene
majd menniök.

— Az Isten szerelmére, szentséges Szent
Péter! Légy segítségemre legalább, hogy
megjavithassam őket.

— Szívesen, kedves öcsém. Nesze itt van
ez a pár szent czipó. Huzd fel, mert az ut
nem a legjobb. Aztán egyenesen arra tarts
ni! Látod ott lent azt a sarkot? No hát
ott egy ezüst ajtó lesz, fekete kereszt
rajta.

És én mentem, mentem. Micsoda ut volt
az! Borsózik a hátam, ha rá gondolok.
Egyszerre egy keskeny padlóhoz érek, két-
felől szederbokrok közül ragyogó gyémán-
tok fénylettek és sziszegő kigyók öltöget-
ték rám a nyelvüket.

Atmentem rajta és ott álltam az ezüst-
ajtó előtt.

— Kop, kop, kop.

— Ki kopogtat, kérdé egy durva, riká-
csoló hang.

— A cucugnai lelkész, mondok.

— Hová való?

— Cucugnai.

— Aha, igen, hát szabad.

Beléptem. Egy gyönyörűséges angyal és
fekete szárnyakkal, napfényben ragyogó
ruhában, gyémánt övében, rubiutkulcsal

UJDONSÁGOK.

— **A Polgári Kör tisztújító közgyűlése** e hó 25-én tartott meg a kör saját helyiségében. nagy port vert fel ez a tisztújító közgyűlés, melyet L. Tóth István a tagokhoz intézett nyílt levele előzött meg. A nyílt levél Szvoboda Ferencz ügyvédet, mint a Polgári-Kör elnökét mulasztással vádolja, hogy a dr. Szarka Mihály ügyvéd által nyilvános helyen elmondott gyanúsításokért őt kérdőre nem vonta, illetve állításainak megtorlása érdemében intézkedést nem tett. A kör tagjai nagy számban jelentek meg a közgyűlésen, melynek első tárgyat a tagokhoz intézett eme nyílt levél tárgyalása képezte. A nyílt levél fölötti vita tisztázására Soblya Gyula főjegyző tartott hosszabb beszédet, mely után a közgyűlés kimondta, hogy a tagokhoz intézett nyílt levélben foglaltak, nem a kör ügyeit érintik s így az itt nem is tárgyalható. Ez után a tisztújítás egyhangulag ejtetett meg. Elnök lett Szvoboda Ferencz; alelnök Eszes Mátyás; jegyző Veszelyovszky László; pénztárnok Kovács Lajos és könyvtárnok Polják Pál.

— **Nemzetünk nagy napját** március 15-ét ünnepelte e hó 19-én az Ipartestület, az Iparos Olvasókör és az Iparos-Ifjuság. Az ünnepély a Magyar Király szállóban folyt le, hol társasvacsora alatt sikerült alkalmi beszédet és szavazatot hallottak a jelenlévő ünnepelők. Ugyanezen nap estélyen a Pannónia szállóban is társasvacsorával ünnepelt közönségünk, hol a sikerült toasztokban szintén nem volt hiány.

— **Csemegei Károly**, a nagy codificator, a magyar büntető kodex megalkotója, a magyar jogász világ egyik legnagyobb büszkesége, f. hó 18-án meghalt, temetése ugyancsak f. hó 20-án ment végbe Budapesten. Temetésén jelen voltak a magyar közélet és tudományosság notabilitásai. Nagy embert veszítettünk el benne a magyar jogélet szervezése körül hervadhatlan érdemeket szerzett s büntető kodexre a magyar jogászvilág halhatatlanai közé emelte őt. De egyéb munkássága is mind utórája s a magyar jogélet minden ágára áldásos volt. Emléke maradaadó lesz örökké.

— **A szentesi rendőrkapitány öngyilkossága.** Szentesen egy idő óta az emberek nagyon megszokták a meglepetéseket, de arra, ami most történt, mégsem voltak elkészülve. A főispán hivatalos vizsgálatot tartott másnap, vasárnap reggel Mészáros Ferencz alkaptány főbelőtte magát. Hogy mi az összefüggés van az öngyilkosság és a hivatalos vizsgálat között s hogy a kötelességtudó pontos hivatalnok ellen csakugyan merült-e föl olyan kifogás, ami azt a végső kétségbeesésbe kergethette? egész Szentes ezt találgatja most. Nehány korábbi eset is újra beszéd tárgyává lett s ez esetek szereplőit, kik

existenciájukat és becsületüket veszítették, mint a politikai üldözés áldozatait emlegetik.

— **Hova lett a szubvenzió.** Ha számot vetünk azzal, hogy az utóbbi időben mily erős Szél lengett át Magyarországon, minden fejtörés nélkül könnyen kiszámíthatjuk, hogy bizonyára ez a Szél volt az, mely hozzánk is elhatott s t. laptársunk szubvenziója — a kormányparti főkorifeusok éber örökösége dacára — nem csak hogy megtépázta foszlányokra tépte; de foszlányait is magával ragadta a semmiségbe. Hova lett, merre sodorta a vihar, azt nem tudja senki, de hogy az egy bizonytalan időre elsodortatott annak valódiságát inkább meg erősítik azok a sóvárgó pillantások, mint azt, hogy az a bizonyos Szél az 1000 frt szubvenzióhoz még egy ezret hajtott.

— **Téli tavasz — tavaszi tél.** A hivatalos tavasz március 21-én esti 8 óra 36 perczkor köszöntött be. Így hirdeti a kalendárium. Ha nem oly hiteltel könyv állítaná, el sem hinnék, hogy:

»Tavasz van már, megjött a szép kikelet
Majális lesz, kinek tetszik elmehet.«

A várva-várt vendég ez ideig megint úgy viselkedik, mint valami vásott ficzkó. Eleintén úgy sólván inkognitó időzött közöttünk egy pár napig. Míg be nem köszöntött a hivatalos tavasz, legbarátságosabb arczmutatás csábos tekintetével csalagtól tekintett a fa rügyeire, mikor pedig hivatalos bevoaulását tartotta, jégkerget vonta a tavasz hideg szele a csekélyebb vizetek felületére, majd pedig borongós, szürke lett a táj s a hóleplek szálíngózva hullottak alá, ez volt a tavasz nyitánya.

— **Gazda bál.** — Gazda ifjuságunk április hó 2-án gazda bálát tart Dévay Béla kávéházi helyiségében.

— **Megszűnt az ex-lex állapot.** Míg ez az állapot tartott, az állami adókat, kincstári illetékeket végrehajtás útján behajtani nem lehetett és így a végrehajtók összetett kézzel ültek. A publikum elég jól kitarított a törvénytelenység uralma alatt, mert legnagyobb része távortartotta magát az adópénztártól. Nem félt, nem riadozott, hogy a párnát, vagy a sifonét elviszik adóért. Egyszóval nyugodtan alhatott minden adóhátralékos e három hónap alatt. Azonban, mint mindennek, úgy ennek a gyöngyéletnek is vége szakadt. A kormányuk ugyanis megszavazta az országgyűlés az indemnitást, amelyek alapján most már joga van a hátralékos adózókat szutyongatni. — De nem is feledkezik meg erről. Még alig állott helyre a törvényes rend, már itt van a pénzügyigazgatóság rendelete, a melyben meghagyja hogy úgy az állami adókat, mint kincstári illetékeket most már irgalom és kegyelem nélkül hajtas be. A ki nem fizet, annak 15 nap múltán vendége lesz az adóvégrehajtó és

felír minden felírhatót, csak a síró gyereket hagyja érintetlenül, azt tartsa az apja, ha tudja. — A végrehajtás foganatosítása után következik az árverés, ami nem a legjobb csemege. — Ebből mi sem kérünk, de másnak sem kívánjuk, hogy azt megkóstolja.

— **A szegedi kereskedelmi és iparkamara** 1899. évi március hó 29-én szerdán d. u. 4 és fél órakor a kamarai székház nagytermében rendes ülést tart.

— **Nemzetközi nagy lóvásár Érsekújvárott.** A Nyitrai Gazdasági egyesület által a f. évben rendezendő XVII-ik nemzetközi lóvásár Érsekújvárott Budapest és Bécsből gyorsvonaton 2—3 órányi távolság ismét május hó első hé tőjén s az ezt megelőző vasárnap délután vagyis április hó 30-án délután és május hó 1-én fog megtartatni. Ezen lóvásár Magyarországon a legjelentékenyebb és a legkeresettebb, melyet a tenyésztek és kereskedők egyaránt felkeresnek. Főként a külföldi lökereskedők szokták az érsekújvári lóvásárt fölkeresni. A múlt évben is 500 drb. különféle használatra való ló adatott el. Lakások és istállók az érsekújvári rendőrkapitányi hivatalnál rendelkezhetők.

— **Hol a tüzőltő egylet?** Nem azt a tüzőltő egyletet keressük mi, mely évekkal ez előtt oly szép virágzásban állott s kifogástalanul működött. Nem azt a tüzőltő egyletet keressük mi, hanem azt, mely csak nem régen indult utnak s a kezdet virágait látva azt hittük, hogy állandó, életerős egyesülettől van szó, mely tüzbiztonságunkra nézve képes garanciát nyújtani. Sajnos, feltevéssükben csalatkoztunk, a szépen virágzásnak indult egyesület csakhamar zátouyra jutott, melyről szabadulni nem képes, nem képes pedig azért, mert az egyesület vezetőségének tétlensége vitte oda, honnét most már felette nehéz a kibontakozás. Ezt az utóbb alakult tüzőltő egyletet keressük mi, a mely egyesület van és még sincs; mivel nem csak hogy konkrét működést nem fejt ki, de életjelt sem ad magáról. Annyi bizonyos, hogy az egyesület u e v l o g még ma is fenáll s így elnöke is van; nem ártana, hogy az emberbaráti érdekből és az egész közönségért működni hivatott egyesület felbrenedne álmából s hivatását kellően töltene be.

— **Budapestre rándulók figyelmét** felhívjuk a L a u t o s-féle „Arany kakas” vendéglőre, VI. Gyár utca 8. szám, Andrássy-ut közepében, hol mindenki otthonosan és jól étkezhetik, mert kitűnő izletes ételek, tiszta, valódi magyar borok szolgáltatnak fel, igen jutányos polgári áron. Ajánljuk t. olvasóinknak hogy ha a fővárosban utaznak e kitűnő vendéglőt ne mulasszák el felkeresni, mely különben is a vidékiek találkozó helye.

— **A gőzgépezők és kazánfűtők -vizsgálatárs** Kruspér Pál kir. főmérnök s az államépítészeti hivatal főnöke elnökléte alatt

épen nagy szorgalmatosan irt egy nagy könyvbe, mely a Szent Péterémél is jóval vastagabb volt.

— Hát mit akarsz, mi a kívánságod? — kérdé.

— Főséges angyala az Urnak, kegyeskednél megmondani, itt vannak-e cucugnauiak?

— Hová valók?

— A cucugnauiak; én volnék a lelkészük.

— Igeu, igen, Martin abbé, nemde?

— Szolgálatodra fenséges angyal.

— Cucugnaut kérted tehát?

— És az angyal felcsapta a nagy könyvet s hogy gyorsabban lapozhasson, megnyalazta az ujjá hegyét.

— Cuc—Cucugnau, szolt nagyot sóhajtvá, kedves Martin atyám nincs egyetlen cucugnau lélek sem a purgatoriumban.

— Jézus, Mária, Szent József! Senki sincsen itten? Hát hol vannak, az Istenért?

— Ej, ej jó ember, hát hol máshol, mint a paradicsomban? Manó csipje meg, hát hol képzeled, hogy vannak?

— De hisz épen onnan jövök.

— Onnan jössz nos tehát?

— Ott nincsenek, oh fenséges angyala az Urnak.

— Nos hát, ha se ott nincsenek, itt se,

könnyen eltalálhatod, tisztelendő uram, hol vannak. Hol máshol.

— Szentséges szent Isten! Eunyire vagyunk? Hát hogy kerüljek a menyországba én, mikor a hiveim közül egy lélek sincs ott?

Nézd csak, Martin atyám, ha minden áron meg akarsz bizonyosodni afelől, hogy áll a dolog, szaladj végig azon az ösvényen ott, de fuss ám, ahogy csak bírsz. Balkéz felől nagy csarnokba jutsz, ott mindent megmondanak majd. Isten megáldjon!

Hosszu, hosszú ut volt előttem, kirakva parázs szennel. Megtántorodtam, mintha boros lettem volna. Minden lépésnél tüszszentettem egyet, csak úgy szakadt le rólam a verejték és majd előlt a szomjuság. De hála a jó Péter cipőinek, nem égettem meg a lábaimat.

Amint végre, hol egyik, hol másik lábamon sántikálva az út végére jutottam, balkéz felől egy ajtót láttam.

Nem, nem is ajtó volt az, rengeteg nagy kapu akárcsak egy óriási kemence nyílása. Oh, kedves gyermekeim, micsoda látomány. Itt meg se kérdezték, ki vagyok, még könyv se volt. Ugy lép ide be az ember, mint ti vasárnaponként a korezmába szoktatok. Nagy, nehéz izzadságsöppek folytak le homlokomról és mégis dideregtem. Hajamszálai az ég felé meredtek. Aztán oly

irtóztató szag csavarta az orromat, mint mikor az Eloy, a ti kovácstok, vén számárnak a patáját égeti, hogy megvasalja. Elvesztettem a lélegzetemet ebben a förtelmes levegőben. És micsoda hátborzongató, kiabálás, sikoltozás, átkozódás töltötte be fületem!

— No hát beljebb fordulsz, vagy nem? kiált rám egy páncélos ördög, miközben hosszú gereblyéjét kinyújtotta felém.

— Nem én nem akarok itt maradni, én Isten szolgája vagyok.

— Micsoda vagy te? Te bitangok kutyája te! Hát mit akarsz akkor itt?

— Én, én azért jöttem volna, oh, nem tudok már megállni a lábamon, messziről, nagyon messziről jövök és legalázatosabban megkérdezni akartam, hogy ha, talán volna itt valaki Cucugnauból.

— Ejuve villám és menykő! Te ostobának teszed magad, mintha nem tudnád, hogy egész Cucugnau itt van. Jer csak ide, te vén varju, nézz oda, látod a te cucugnauidat?

... Es ott láttam végtelen tüzgomoly közepette: a hosszú Coq-Galinet, hisz ismereték hiveim mindnyáján; mindig részeg volt és rosszul bánt a feleségével. Ott volt Catherine; tudjátok, az a tömpe orru, aki mindig holt részegen feküdt a pajtában. Pascalt,

Szegeden szervezett bizottság vizsgáját 1899. évi március hó 29-én d. u. 3 órakor kezdve a m. kir. államvasutak szegedi szivattyu telepén fogja megtartatni; miről érdekeltek azon figyelmeztetéssel értesítettek, hogy a vizsga letételére vonatkozó kéllően bélyegzett s kéllően felszerelt kérvényeiket a fent megnevezett bizottság elnökénél (Szeged, posta palota) kell megelőzőleg s legkésőbb a kitűzött nap d. e. 9 órájáig beuyjtanioik vagy beküldenioik.

— **Apáca-iskola Hódmezővásárhelyen.** Gróf Károlyi Sándor és Gróf Károlyi Alajosé a hódmezővásárhelyi főtéren levő Károlyi házat, mintegy 100.000 frtot ér, egy apácák által vezetendő leányiskola czéljaira a hódmezővásárhelyi római katolikus egyháznak ajándékozta.

— **Szeplő.** A szókék rettegett réme, a tavaszi szeplő, enyhe zefir, meleg napsugár, előhírnöke, azokra a hamvas arcocskákra szemtelenül feltolakodó csunya foltok, a melyek anyi borzasztó gondot adnak a boldogtalau tulajdonosaiknak. Ambátor ezek a csunya foltok sokszor imádásra méltóknak is nyilvánittatnak, mégis valószínű, hogy nincs ember fia, a ki tőlük megszabadulni ne óhajtana. Ez azouban már nehezebb dolog. Kérelhetlenül előbujnak a tavaszodó időre s eddigelé nem találtak fel olyan szert, a mi biztosan megóvna tőlük. Számos kozmetik van ugyan, de ezek mindig haszontalanok, ezek helyett inkább ajánljuk e következő szert, a mely huzamosabb időig haszálva biztos eredményt nyujt. Ez a szer a következő: Borax 15 gram, rózsavíz 150 gram. Naponta többször haszálándó.

Selyem damaszt 75 krtól

14 frt 65 krig méterenként — valamint fekete, fehér és színes „Henneberg selyem“ 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként, — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban **Privát-fogyasztóknak** postabér és vámmentesen valamint házhoz szállitva, — mintákat pedig postafordultával küldenek.

Henneberg G. selyemgyárai (cs. és k. udvari szállító) Zürichben.

— Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó. —

I R O D A L O M.

A »Magyarország« annyira elterjedt és ismert lap, hogy ma már semmi reklámra nincs szüksége. A közönség már régen felismerte benne azt az ugyszólván egyedül álló sajtó-organumot, mely semmi magán érdek által nem befolyásolt irányzatával s bámulatos tökéletességre emelt hírszolgálatával igazán a közönség, a nemzet érdekeit szolgálja. A »Magyarország« volt az ellenzék legutóbb diadalmasan lefolyt nagy harcának kezdője s hogy mekkora hatása volt, legjobban jellemzi az, hogy a volt kormány újságjai őt nevezték el az »obstrukció lapjái«-nak. Egyenes, bátor, soha meg nem tántorodó irányának köszönheti, hogy legujabban munkatársai sorába lépett K o s s u t h Ferencz, a függetlenségi és 48-as párt elnöke is, a ki publicisztikai tevékenységét ezentul kizárólag a »Magyarország« hasábjain érvényesíti. Ez nem csak journalisztika, hanem politikai esemény is melyet a közönség már eddig is lelkesen méltányolt. Kossuthal együtt a lap fő-vezércikkirója, Bartha Miklós, a magyar szónak és a magyar gondolkodásnak ez a nagy mestere, a kinél szebben és igazabban magyar publiczista még nem írt. A lapot Holló Lajos, ez a roppant tevékenységű és közszükségeink minden részlete iránt érzékkel bíró férfiú szerkeszti, Inczedy László h. szerkesztő közreműködésével.

A »Magyarország« előfizetési ára egy évre 14 frt, félévre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr., egy óra 1 frt 20 kr. Az előfizetési pénzek postautalványon a »Magyarország« kiadóhivatalába Budapest, küldendők.

A »Magyar Hirlap« most van fennállása kilencedik évfolyamában. Ez alatt a hosszú idő alatt mindenkor a teljes függetlenség, a minden irányban való önállóság jellemezte a Magyar Hirlapot. Pártok le nem kötötték sohasem. Szabadon, nyiltan szólhatott tehát minden kérdéshez. Vezérelve ma is, mint kezdettől fogva, az igazi szabadságvívő. Az, amey önmagában, nem pedig pártérdekben leli erejét. A Magyar Hirlap a szó nemes értelmében demokráta mindenkor s az maradt mind máig. Szereplése ugy a politikában, mint a társadalmi téren önzetlen, hazafias. A mi a nemzet érdeke, az a Magyar Hirlapban mindig biztos és erős szószólóra talál.

A napi sajtónak ez utóbbi idők nehéz politikai viszonyok között nem volt oly organuma, amely anyi határozottsággal küzdött volna a béke érdekében, mint a Magyar Hirlap. Hogy az ex-lex megsűnt, abban országrésze van a Magyar Hirlapnak, amely szakadatlanul a béke szükségességét hangoztatta, az alkotmányellenes támadásokkal a legerélyesebben szembeállt. A Magyar Hirlap az ország legelső erőit csoportosítja maga köré munkatársakul. Ugy politikai, mint társadalmi cikkeiket és minden rovatát, elősmert kitünőségek írják. A nagyszámú szépirodalmi munkatársak élén Jókai Mór van, aki szerződése értelmében minden szépirodalmi dolgozatát a Magyar Hirlapnak adja, s a ki ehhez képest évenként több regényt és sok tárczacikket ír. Kivüle egész serege az országos neví írőknek kötötte le munkásságát kizárólag a Magyar Hirlap számára. A Magyar Hirlap igen sok kedvezményt ad előfizetőinek. Ingyen-albumai már híresek arról, hogy irodalmi esemény mindegyik. A legjobb regényeket ez a lap közli, még pedig könyv-alakbau. Az Évszak című pompás divatlapot, meg a Kisvilág című szép képes gyermeklapot sokkal olcsóbban kapják a Magyar Hirlap előfizetői. Ugyancsak jelentékenyen kedvezményes áron jutnak a Magyar Szalon című becses folyóirathoz is. A Magyar Hirlap előfizetési ára félévre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr. 1 óra 1 frt 20 kr. A kiadóhivatal Budapest, V. Honvéd-utca 4.

C S A R N O K.

Olga.

A fegyház vén felügyelője szánalmas arccal tekintett a sápadt, beesett szemű fiatal emberre, ki gyors léptekkel sietett végig a köállal kerített udvaron.

Ma telt le két esztendeje, hogy Faludi Géza átlépte a mogorva épület küszöbét.

Mikor először vette magára a daróc öltönyt s beletekintett a piszkos szélű, töredezett fali tükörbe, melyet valamelyik vén börtönőr hozott magával még fiatal korában és oda akasztotta a börtönőri szoba falára a töltött fegyverek közé, könyek borították el arcát. Mikor az első délután kilépett czellájából, hogy lerója a kiszabott napi sétát, borzadályljal nézett a börtönlétől megsárgult arczu, beesett szemű, megörnyeit vállu fegyenczekre, kik szótlanul lehorgasztott fővel kerülgettek a tág udvar körét. A leáldozó nap sugarai visszaverődtek a fehérre meszelt mogorva falakról, végig surrantak a fegyenczek zilált fürtjei között, megaranyozva az itt-ott fehérő hajszálakat s szelidre simították az eldurvult vonásokat. De a ragyogó napsugarak csak az elveszett szabadságra emlékeztették Faludit, ki nek még az a levegő is nehéz, fojtó volt, mely a szűk czellába a megvasalt ajtó toló ablakán behatolt.

Az első napokban nem érzett, nem gondolkozott az agy munkája szünetelt, csak a test tette önkénytelenül azt, amit az örök mondottak. Hetek multak el, míg reudbe szedte gondolatait attól a pillanattól kezdve midőn elfogták. Még el sem bucsuzhatott nejtől egyenesen a hivatalból vitték fogóságba. Azután következtek a kiös órák: a komoly, szigorú vizsgálóbíró előtt, majd az a borzasztó nap: a végtárgyalás.

Ott ült a sok hallgató a teremben. Akármerre fordult is tekintete: közönyös, részvételen szemek meredtek kipirult arczára.

A hosszú álmatlan éjszakában, midőn a csöndet nem zavarta semmi más, mint örenek egyhangu léptei és egy szű vergődése, mely a kemény ajtófába akarta befurni magát, fülében csengett az elnök itélethirdető szava.

Csak fejével tudott inteni, hogy meguyugszik az itéletben. Szemei egy női alakot kerestek a közönség között, midőn a tárgyalás végén kivezették; de az a nőalak, az ő imádott neje nem volt sehöl. Egy bucsu pillantást várt tőle, egy biztató szót, mely elviselhetővé tegye a hosszú rabság kinjait. Es éppen ő nem jött el, a ki odavitte, oda kényszerítette az utra, mely a tárgyalási terembe vezetett.

Az a másfélezer forint fizetés, melyet Faludi havi részletekben kapott ki a bank pénztárától, nem volt elég Olgának. Atyja házául megszokta a fényüzést és ki vette volna rosz néven, ha egy olyan szép fiatal nő élni akar.

Apja sorsa intőjel lehetett volna előtte, de Olga nem szeretett még visszagondolni sem a multra. Géza pedig rabja volt, hogy nem tudott neki ellentállani. Kis töképenze hamar elment s megkezdődött az adósságcsonálás. A hitelezők egyre szaporodtak s Faludinak átkellett szenvednie az adósok minden gyötrelmét. Majd lassanként minden forrás kiapadt. A jó barátok elmaradtak, vagy Faludi maga kerülte őket, mert tartozott nekik. Olga naphosszant sirt, zsörtölődött és öngyilkossággal fenyegetőzött, midőn egy reggel arra ébredtek, hogy másnap árverezni fognak.

Faludi komoran távozott és még komorabban tért este haza. De tárczája tömve volt bankjegyekkel és Olga ismét vehetett új ruhákati Csókjaival akarta elüzni a sötét redőket férje homlokáról, de a redők nem simultak el, sőt egyre gyarapodtak, a mint egyik hét mult el a másik után s Olgának ismét pénzre volt szüksége.

Faludi váltókat hamisított. Feje szédült, keze remegett, midőn az idegen neveket oda

aki olajsajtó volt, Babet, a kalász-szedő asszonyt, aki mindig a kévékből lopkodott. Grapasi mestert, aki olyan olcsón csinálta a kocsikereket, Dauphin, aki oly drágán árulta a kutyvizet és Tortillardot, aki, ha az emberrel találkozott, rá se hederített, hanem süvegét a szemére huzva, nagy füst-felleget eregetett a pipájából. Aztán Culant, Pétert, Tóuit, meg . . .

Némán, a félelemtől sápadtam álltak ott a hivek. Ez a testvérét, az az apját, amaz az anyját ismerte meg a pokolbeli elkárhozottakbau.

— Erzem és tudom jól, szeretett hiveim az Urban, hogy ez így nem tarthat sokáig. A ti lelketek az én kezemben van és én nem akarom, hogy hanyat-homlok rohanjatok az örvénybe mely titeket örökös pusztulással fenyeget. Holnap megkezdem a munkát. Sorba foglak megjavítani benneteket. Holnap, hétfőn, meggyónuak az öreg emberek, meg az asszonyok. Nem sokan vannak. Kedden a gyerekek. Azzal is megleszünk hamarosan. Szerdán a legények és a leányok. No ez jó ideig eltarthat. Pénteken az ásszonyokat vesszük elő, vasárnap a molnárt, neki az egész nap se elég. Aztán ha készen leszünk, újra megtisztul a lelkünk. Látjátok, gyermekeim, ha a buza megérett, le kell aratni, ha a bort lefejtik meg kell inni. Sok itt a szennyes ruha, azt jól meg kell tisztítani.

Az Isten kegyelme rátok, szeretett hiveim!

* * *

S amint szölt, akkép cselekedett. Ettől a vasárnaptól kezdve Cucugnau népe oly istenfő, jámbor lett, hogy messze földön híresek lettek róla. Es a derék Martin tiszteletes egy nap boldogan és elégedetten azt álmódta, hogy követve hiveinek egész seregétől, körül égő gyertyákkal, illatos tömjénfüst fellegebe burkolva és a gyermekek karénekeitől kísérvé, a jkai közt a „Te Deum“-ot rebegve, haladt azon az uton, mely az Ur színe elé vezet.

Ime, a cucugnau lelkész története. Így beszélt el énnékem reumanillei agg koldus, akinek meg egy pajtása mondta el.

Fordította:
Róna Béla.

rajzolta a zöld papírra, de megkellett tenni Olgaért.

Es Olga mégsem jött el hozzá bucsuzni. A két év azonban eltelt és a megtört léleknek olyan jól esik az a gondolat, hogy van a világon egy lény, ki szeretettel fogja keblére ölelni. Beszélhet a világ akármit, boldogok lesznek: valami idegen nagy városban megvonulnak s a sors még mindent helyrehozhat.

Ez a gondolat táplálta Faludit, ez tette ruganyossá lépteit, midőn végig sietett a fegyház udvarán.

A börtönőri szobában levetette a darócztöltényt és felhuzta saját ruháját. Bucsupilantást vetett a már megszokott falakra, a durva öltönyre azután istenhözadót mondott a vén felügyelőnek. Az őrszalutált neki fegyverével s a fegyház kapuja bezáródott utána.

Az üde levegő megcsapta arcát, tüdeje élvezettel szivta az illatos tavaszi fuvalmat. A vonat sebesen robogott tova vele. A mezőkön virágok illatoztak, az utsalí fákön madarak csiripeltek, a gőzmozdony füstje szerte foszlott a levegőben, mely tele volt illattal, a madarak dalával, zajjal, élénk-séggel.

A kiszabadult arcza fokokként derült. A kupében mellette kövér, piros arczu kereskedők ültek és fecsegték folytonosan, de ő nem ügyelt rájuk, lelke tulrepült a mér-földeken s gondolatban már ott volt nevével, ki bizonyára szivszorultan számlálja a perczeket, midőn viszontláthatja oly sok idő után.

Szinte megrezzent, midőn podgyász nélkül ugrott le a vonatról s elsietett a gőzmozdony mellett, mely lomhán futta ki magát a hosszu ut után. Keresztülkilt a zajgó tömegben s pár percz múlva egy bérkocsiban ült szorongó kebellet.

A vágy a félelem elszibasztották egész testét. Kibámult az utcára, hol fel s alá tolongott a közönség épp úgy mint két év előtt. Mi sem változott. A hordár most is ott áll az utcasarkon, hol a kocsi befordult és egy nagy ház előtt meg áll.

Faludi kiugrik s pénz nyom a kocsis markába. A kocsi elgördül és ő ott áll a kapunál honnan két év előtt lépett ki utoljára. Neszteleuül felsiet a lépcsőkön a második emeletre.

Dobogó szívvvel ráteszi kezét az előszoba kilincsére és az ajtó felnyillott. A szoba üres. Benyit a szalomba. itt sincs senki. De hallja! Vidám kacaj hangzik át a szomszéd szobából, pajzán női hang, majd egy férfi szavai s azután csókok csattogása.

A halvány férfi még sápadtabb lesz és kezeivel az asztalra fogózik, hogy a földre bukjen. Szemei előtt összefoly a világ csak a nevetést hallja, mely lassan-lassan csókba ful. Egy zörej magához téríti és macska módjára kismolyog a szalomból. Már besötétedett. Az előszobában a folyosón, égő gázlámpa, halvány sugarakat vet és a fekete ruhás férfi támoilyogva, botorkálva indul kifelé. Mit keresne ő itten? — Már csak egy lépés az ajtóhoz és kezei e perczben valami hideg tárgyat érintenek. Föl emeli és megcsillan kezében egy nagy konyhakés Szemeit vér futja el, teste ki egyenesedik és visszafojtott lélekzettel húzódik meg egy ruha — szekrény mögött.

Egy negyed óra múlva megnyílik a szalou ajtaja és egy kövér ur halad kifelé. Egy nő kíséri az ajtóig s ott csókot nyom ajkára. A féuysugár arczára hull igen ó az. Fekete haja kuszáltan, hullt alabastrom nyakára, ajkai még nedvesek a csóktól, egész termete báj és csáb... Faludi Géza látja, hallja, a mint Olga bucsusókot nyom a távozó ajkára és nevetve mondja; — Holnap ilyenkor elvárlak!

Az ajtó becsukódik. A sötétben megvillan a kés, egy hang rémülten sikoltja; Géza! A sikoly hörgésbe ful, majd minden csendes lesz.

Faludi neszteleuül távozik s a házbeliék másnap az újságból olvassák, hogy tegnap este meggyilkolta nejét és önként jelentkezett a rendőrségüél.

Szegény ember! Nem lesz te nálad boldogtalanabb lakója annak a nagy épületnek, honnan tegnap szabadultál ki.

Hegyí Jenő.

181—1899 végrh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csongrádi kir. járásbíró-ság 1899. évi V. 81/1. számú végzése következtében Dr. Popper Lipót B-pesti ügyvéd által képviselt Brachfeld Szegfried és fia javára Szobodka Dezsó ellen 87 frt 60 kr. s jár. erejéig 1899. évi febr. hó 22-én fogatosított kielégítési végrehajtás útjára lefoglalt és 690 frtra becsült ökrök és lovakból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a csongrádi kir. járásbíró-ság 1899. évi V. 812. számú végzése folytán 87 frt 60 kr. tökekövetelés, ennek 1897. évi június hó 16 napjától járó 5 % kamatai, és eddig összesen 36 frt 04 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig Pusztaszerezen leendő eszközésére 1899. évi április hó 11-ik napjának délelőtti fél 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el foguak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Csongrádon, 1899. évi márczius hó 18 napján.

R. Papp István,
kir. bírósági végrehajtó.

Vh. 196—1899. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csongrádi kir. járásbíró-ság 1898. évi V 210—2 számú végzése következtében Dr. Szarka Mihály ügyvéd által képviselt Ormai és társa cég javára Hacker (Horváth) Mátyás ellen 114 frt 50 kr. s jár. erejéig 1898. évi augusztus hó 4-én fogatosított kielégítési végrehajtás útján le és felül foglalt és 795 frtra becsült következő ingóságok, u. m. szobabutorok, férfi ruhaneműek, forgó-pisztoly és vaskályha nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a csongrádi kir. járásbíró-ság 1899-ik évi V. 119—1. számú végzése folytán 114 frt 50 kr. tökekövetelés ennek 1894. évi augusztus hó 30. napjától járó 5 % kamatai, 1/3 % váltó-díj és eddig összesen 71 frt 70 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig alperes lakásán Csongrádon leendő eszközésére 1899. évi márczius hó 30-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Csongrád, 1899. évi márczius hó 16 napján.

R. Papp István
kir. bír. végrehajtó.

Legtökéletesebb arcztisztító és szépítő szer:

Akácia arcz crème 1 frt.

Akácia szappan 50 kr.

Évtizedek óta nagy sikerrel használtatik csúsz és kőszvény ellen a

REPARATOR

A Szt.-Rökus kórházban 136 eset közül 129 esetben teljes gyógyulást idézett elő.

Nagy üveg 1 frt, kis üveg 50 kr.

Köhögés és rekedtség ellen

páratlan szer a rendkívül kellemes ízű és teljesen ártalmatlan szerekből u. m. hársfavirág, hársfaméz és czukorból készült

Hársfaméz czukorkák,

melyeknek doboza 25 kr.

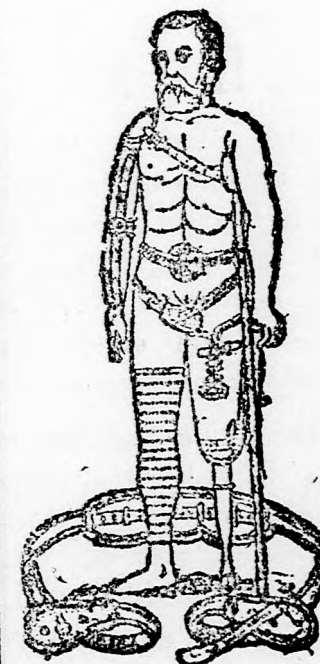
Ezen szerek utánzatok ellen törvényesen védve vannak.

Főraktár: KRIEGNER GYÖRGY

Korona-gyógyszertára,
Budapest, VIII. Kalvin-tér.

Kaphatók a gyógyszertárakban.

Speczialista sérvkötőkben

A Keleti-féle csász. és kir. szab. sérvkötő orvosi tekintélyek véleménye szerint a legtökéletesebb ezen nemben, nem csuszik, nem gyakorol kellemetlen nyomást és eltávolítja czélszerű szerkezeténél fogva az eddigi sérvkötők hiányát.

A Keleti féle gummi-sérvkötő idomítható pelottával, szarvas bőrvédővel és biztonsági övvel. Cs. és kir. osztrák-magyar és belga kir. szabadalom.

Kitüntetve brüsszelben, aranyéremmel és diszokmánynyal.

ÁRAK: egyoldalú 6 forint. kétoldalú 12 forint.

Gyáramban készülnek ezenkívül: mülábak, műkezek, járó- és nyújtó-gépek, egyenestartók (Hessing-féle rendszer), orthopédiai fűzők, haskötők, göresérharisnyák és mindenféle gummiárak, hölgyek részére.

Megrendeléseket pontosan és discréten eszközöl:

KELETI J.

cs. és királyi orvos sebészeti mű- és kőszergyáros

BUDAPESTEN. (Alapított 1878.)
IV. ker. koronaherczeg utca 17. szám.

Sebészeti műszergyár gázmotorerővel:
IV. ker. Rostély-utca 15. sz.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve bárkinek küldetik. Nem megfelelő kőtőszerek készséggel becsérletnek.

Ezen hirdetés tulajdonosának a vételnél 10 százalék engedélyeztetik.

Ezen hirdetés tulajdonosának a vételnél 10 százalék engedélyeztetik.